

Z drugiej strony podczas zebrań rada założycielska skupia się na ogół na kwestiach związanych z rozwojem i wzrostem firmy. Członkowie takiego organu często bardzo aktywnie pochodzą do kwestii nadzoru nad przedstawicielami zespołu kierowniczego. W niektórych przypadkach, szczególnie zaś często w firmach rodzinnych, większość składu rady stanowią menedżerowie najwyższego szczebla. Z tej racji radom założycielskim często trudno jest rozgraniczyć działania w zakresie kształtowania ładu korporacyjnego od tych związanych z zarządzaniem – z czego wynikają oskarżenia o mikrozarządzanie zespołem kierowniczym.

Jedna z moich rad wypełnia definicję rady założycielskiej. To profil o podstawowym znaczeniu dla każdej spółki giełdowej, która skupia się na rozwoju, efektywnej działalności operacyjnej i skutecznym oddziaływaniu na rzeczywistość. W dzisiejszej rzeczywistości firmy giełdowe powinny koncentrować się przede wszystkim na rozwoju – i na oddziaływaniu na rzeczywistość. Rada musi działać sprawnie – liczba spotkań powinna być niewielka, a głównym obszarem zainteresowań powinien być wzrost².

– *Colin Low*, prezes rady dyrektorów
Singapore Investment Development Corporation (SIDC)

Cechy wspólne rad założycielskich

Rady założycielskie mają zwykle niewielką liczbę członków, którzy dobrze znają rzeczywistość firmy. Mogą to być menedżerowie lub osoby blisko współpracujące z firmą. W każdym razie na ogół członkom takiej rady dyrektorów bardzo zależy na sukcesie całego przedsięwzięcia. Rady założycielskie zwykle składają się z mniej niż pięciu członków, z których większość stanowią osoby pełniące w firmie funkcje menedżerskie³. W tego typu radach na ogół nie przywiązuje się dużej wagi do kwestii różnorodności. W skład rady założycielskiej wchodzi zwykle ludzie, którzy dobrze się orientują w sytuacji firmy, wzajemnie sobie ufają i znają się na tyle dobrze, że w miarę bez trudu wypracowują wspólne stanowisko. Swoją drogą w wielu przypadkach konsensus uznawany jest za jedyny dopuszczalny sposób podejmowania decyzji, a wszelkie zasadnicze różnice zdań powodują natychmiastowe wstrzymanie dalszej dyskusji.

Rada założycielska niespecjalnie angażuje się w działania nadzorcze dotyczące zarządzania ryzykiem. Zwykle nie powołuje do życia zbyt wielu komitetów i rzadko formalizuje procesy, więc kwestie ryzyka są siłą rzeczy omawiane na bieżąco w razie potrzeby – czy to w przypadku zaistnienia jakiegoś incydentu (na przykład cyberataku), czy to w celu spełnienia wymogów prawa. Rada założycielska raczej nie podejmuje aktywnych wysiłków w zakresie rozpoznawania czynników ryzyka, a do roli nadzorczej nie podchodzi z perspektywy strategicznej.

Zebrania i procesy rady założycielskiej

Rada założycielska kładzie duży nacisk na kwestie wydajności. Jej zebrania są zwykle krótkie, a głównym ich tematem są wyniki finansowe firmy. Podczas zebrania dyrektorzy poświęcają większość swojego czasu na słuchanie sprawozdań kierownictwa i dopytywanie o kwestie związane ze wzrostem.

Zasiadam w radzie doradczej pewnej firmy rodzinnej. Działa tam rada typu założycielskiego i nie powinna ona absolutnie dążyć do zmiany swojego profilu. Nie życzyłaby sobie tego dyrektor generalna, która jest jednocześnie założycielką i właścicielką ponad 90 procent udziałów firmy. Udało jej się stworzyć świetną radę, w skład której wchodzi różnorodni ludzie dysponujący odpowiednim przygotowaniem. Zebrania odbywają się trzy do czterech razy w roku, a ona zawsze ma konkretne pytania i własny harmonogram obrad. W ramach tej niezwykle wydajnej, choć nieformalnej procedury czasem działamy jak rada katalityczna w tym sensie, że zadajemy dyrektor generalnej pytania typu: „A czy o tym pomyślałaś?”. Ogólnie nasze spotkania przebiegają bardzo sprawnie i mają bardzo nieformalny charakter⁴.

– *Jan Babiak*, członek rady dyrektorów firm Walgreens Boots Alliance, Euromoney Institutional Investor oraz Bank of Montreal

---

Rada założycielska zwykle nie korzysta ze wsparcia personelu, który zajmowałby się wyłącznie kwestiami ładu korporacyjnego. Obowiązki sekretarskie realizuje jeden z przedstawicieli kierownictwa uczestniczący w zebraniu (dyrektor generalny albo dyrektor operacyjny). Od członków rady oczekuje się, że przeanalizują zalety różnych